

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsako sredo.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 27. avgusta 1919.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 1 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Današnji številki smo priložili položnice za one naročnike, krajevne odbore itd., ki še niso poravnali naročnine.

Govor našega generala Maistra.

V imenu narodnega sveta za Koroško in v imenu vseh Slovencev, ki ljubijo svojo domovino, otvarjam ta veličastni tabor.

Pravzaprav bi se bili morali zbrati na Gosposvetskem polju, kajti h Gospe Sveti vodi naša narodna božja pot. A ta-le naša današnja pot ni božja pot, temveč to je narodov križev pot. Morali smo se tu zbrati, da s trdno voljo za danes in za vedno treščimo s trudnih in ožuljenih ramen težek križ, ki so ga nam nalagali naši narodni sovražniki.

Mi Slovenci smo vedno trpeli pod tujimi verigami, a med vsemi nami najbolj vi, Korošci.

In vrhu vsega tega zahtevajo in terjajo Nemci, da vas v Parizu zastopniki antante vprežejo za večno v nemški jarem.

Odrekaajo vam pravico, da bi ostali Slovenci, in trdijo, da niste imeli nikdar v svojih prsah narodne zavednosti. Toda če pogledam v zgodovino, vidim pred seboj tabore iz leta 1848. in 1866., katere tabore so ravno tiste gore gledale kakor naš današnji tabor, in na katerih taborih so vaši očetje in dedje glasno zahtevali zedinjenje z vsemi Slovenci. In če vidim danes pred seboj ta tisočglavi tabor, tedaj je to najboljši dokaz, da se danes pretaka v vas ista čvrsta slovenska kri, kakor se je pretakala v vseh naših rodovih, ki so živeli tod na Koroškem. In verujte mi, da ni grabežljiv Nemec za vas. Gre mu za vašo lepo zemljo in sama nevoščljivost ga žene v boj, da bi osvojil to krasno, bogato zemljo. Nemci vedo dobro, da ima danes združena Slovenija zvezo z velikim morjem, ki je danes za vsak narod največje bogastvo. In od nas, ki smo združeni, in od onega bogatega morja bi vas radi odtrgali in odrinili, ker le na ta način bi vi ostali osameli in še v nadaljni revščini, kar bi jim torej vaše zaslužnje in popolno podjarmljenje pospešilo.

Vi Korošci in ve Korošice ste danes zidarji naših in svojih mej na

Koroškem. O vas bo v tem oziru zgodovina pisala in vi boste odgovarjali svojim otrokom, ki jih ljubite. Zato vam pravim: Naša slovenska meja na Koroškem ne smejo biti te naše stare čestite gore, temveč naša meja mora teči tam, odkoder se pretaka vaša slovenska kri, do koder bijejo vaša slovenska srca in do koder se moli slovenski očenaš.

Zato ugovarjamo najostreje, da bi odločeval nemški in drugi tuji papirnat milijoni in da bi odločevalo ljudsko glasovanje, kam naj pripada ta-le naš skozinsko slovenski del Koroške, ki je pred Bogom in pred vsakim pravičnim človeškim sodnikom itak naša last.

Rotim vas, koroški možje in fantje, bodite naši narodni apostoli, hodite od hiše do hiše in oznanjujte naš sveti slovenski evangelij, ki pravi: „Mi smo Slovenci, ki živimo pod božjim solncem, moramo in hočemo postaviti take domovinske mejnike, da nas ne bodo naši potomci preklinjali, temveč da bodo nas in naše delo blagoslavljali.“

Zato pa na delo za zedinjenje vse naše lepe ljubljene domovine, katero naj naš veliki Bog blagoslovi in poživi! Bog živi našo zedinjeno, čvrsto Slovenijo!

Kot pooblaščenec dželne vlade za Slovenijo v Ljubljani je gospod general pozdravil tabor sledeče:

Slovenska vlada v Ljubljani je poverila mene, da vas na tem taboru najpristrčneje v njenem imenu pozdravim. In ta naša slovenska vlada vam iz mojih ust zagotavlja, da se bode brigala za vas sedaj in potem, ko bodo naše državne meje že zarisane, tako da boste lahko pozabili vse trpljenje in vse težave, ki ste jih morali preživeti pod tujim narodom.

(Drugi govori slede v prihodnjih številkah.)

Zahvala.

V čast in dolžnost mi je, da se zahvalim vsem udeležencem tobora v Sinči vasi, v prvi vrsti našemu prevzvišenemu knezu in škofu ljubljanskemu, da je s svojo navzočnostjo počastil, z daritvijo sy. maše posvetil celo prireditev in s svojim rodoljubja kipečim govorom navdušil tisočglavo množico; nadalje vsem govornikom,

posebno g. dr. Trillerju, podžupanu našega glavnega mesta, zastopnikom raznih društev in dolgi vrsti izbornih govornikov in obema govornicama, ki so znali navzlic vročini ure dolgo ohraniti poslušalce v napeti pozornosti. Istotako iskrena hvala vsem društvom, posebno tistim, ki so se udeležili tabora s svojimi zastavami, in vsem oficijelnim zastopnikom.

Ta zgodovinski tabor, ki se je vršil ob pravem jugoslovanskem vremenu, je potekel tako veličastno in vplival tako mogočno, da ostane vsem udeležencem kot svetel spomin in bodrilo k nadaljnemu narodnemu delu. Korošcem pa je vzbudil željo in potrdil voljo po združitvi z ostalo Slovenijo in Jugoslavijo.

Zato Bog Vas poživi vse, ki ste pripomogli k temu mogočnemu uspehu!

General Maister.

Ali bodo res v Jugoslaviji industrijski izdelki zelo dragi?

Take in enake govorice krožijo med ljudstvom. Pogosto slišimo, da bodo industrijski izdelki silno dragi, medtem ko poljskih pridelkov nikdo ne bo kupoval.

Res je, da je železna ruda doma v Nemški Avstriji, namreč na Zgorn. Štajerskem. Saj je znano, da so največje tovarne v naši bližini v Leobnu na Štajerskem. Železo je tudi na Češkem, v Nemčiji; pa tudi mi sami imamo železa, seveda ne toliko, kakor nši sosedje. Toda kaj pomaga Nemcem železo, če jia pa primanjkuje premoga (kolna), po katerega bodo morali prihajati k nam, oziroma k Čehom. Za premog bomo torej dobivali železa dovolj.

Tudi iz Amerike bomo dobivali železa ceneje nego iz Nem. Avstrije. Čez meje je prihajal k nam bombaž. Ladje, ki vozijo bombaž (pavolo), morajo biti obtežene. To se pa zgodi z železom, ki se na ta način spravi brez posebnih stroškov v Evropo.

Železa nam torej ne bo manjkalo, pridelavali si ga bomo pa sami! Slovenec to delo razume, saj je vendar hodil robotat v Nemčijo na Vestfalsko in v Rajnland, kjer so velike tvornice. Tam je bilo vse polno Slovencev. In koliko je v Ameriki

naših ljudi, ki so tam v tvornicah ali fabrikah izdelovali iz železa najrazličnejše predmete, kakor orodje, stroje ali mašine itd. Večina teh delavcev se bo zdaj, ko smo sami svoji gospodarji, vrnila v domovino. Vsi ti ljudje bodo našli dovolj zaslužka doma in jim ne bo treba več zahajati po svetu „s trebuhom za kruhom!“

Ravno Korošci smo tako srečni, da imamo že tako tvornico za obdelavo železa na Ravneh v Mežiški dolini. Tam so delali prej granate, sedaj pa izdelujejo razne potrebščine, kakor obroče, vozne osi, droge itd. Že zdaj je v tej fabriki zaslužka za kakih 600 do 800 delavcev.

Kakor znano, so bili pred približno 20 leti popustili enaka podjetja na Prevaljah in v Lipici pri Pliberku. V Lipici so kovali verige. Tukaj je velikanska vodna sila, ki da brez stroškov moči za vsa industrijska podjetja v slovenskem delu Koroške. Gotovo se bo našla družba, ki bo ta zaspala podjetja zopet obudila. Popustili pa so tvornice, da koncentrirajo vse v Leobnu na Štajerskem. Tja se je preselilo vse delavstvo, tja se je preselil tudi denar. Od tega časa pa je na Sp. Koroškem nekako mrtvo. Le v Mežici in Crni šč. vrvi: kopljejo namreč svinec. V teh krajih bo torej na tisoče ljudi imelo svoj zaslužek, denar bo ostajal na Koroškem in kmet bo svoje pridelke lahko in dobro prodajal.

Tudi v Rožu je nekaj tvornic, ki obdelujejo železo, tako v Borovljah in na Bištrici.

Kako neumna je tudi laž, da v Jugoslaviji kmet ne bo mogel prodajati svojih poljskih pridelkov! Ali misli kdo, da bodo delavci in njih družine živele od zraka? In če bi res nihče ne hotel kupovati naših poljskih pridelkov, bi jih prodajali v Avstrijo. Ker pa železnica mnogo stane, bodo živila zelo draga. Delavci bodo zahtevali večjo plačo in zato bodo v Avstriji tudi industrijski izdelki zelo poskočili v ceni.

Gospodarske vesti.

Resen opomin tistim, ki bi radi bili v Nemški Avstriji.

List „Illustrierte Wiener Zeitung“ prinaša dne 10. t. m. fotografično sliko prvih nemško-avstrijskih izseljencev v Brazilijo, ki so se odpeljali dne 30. julija t. l. iz Dunaja, ker falirana domovina (Nemška Avstrija) nima zanje več kruha, kakor piše omenjeni nemški list. — Koliko gremo staviti, da se bo našel kak falot, ki bo tako nestamen, da bo trdil, da nemški list „Illustr. Wiener Zeitung“ laže?

Sladkor.

Ker pri nas še vedno primanjkuje sladkorja, namerava naša vlada ustanoviti še nekoliko tovarn za sladkor in sploh skrbeti, da se povzdigne sladkorna industrija. Seveda se to ne da storiti kar čez noč. Zato bomo morali še letos dobivati sladkor iz drugih držav.

Bencin za poljedelske stroje.

Dospela je velika množina bencina, ki se bo razdelil med posestnike poljedelskih strojev. Kmetijske podružnice bodo v prvi vrsti upoštevane.

Pomanjkanje premoga v Nemški Avstriji.

V Nemški Avstriji je tako pomanjkanje premoga, da so morali tam odpraviti vse brzovlake.

Premoženje naših državljanov na Ogrskem.

Kdor izmed naših državljanov ima na Ogrskem kaj premoženja, naj bo popolnoma brez skrbi. Boljševiška madžarska vlada je hotela sicer to premoženje zapleniti (rekvirirati), francoska vlada pa je izjavila, da bi bila to čisto navadna tatvina. Zavezniške države, to so Francija, Anglija, Amerika, Jugoslavija in par drugih, bodo same branile in varovale premoženje svojih državljanov na Madžarskem.

Bogastvo knez-Auerspergovih gozdov.

Neki strokovnjak je pregledal samo gozdove okrog Kočevja in Ribnice na Kranjskem ter povedal, da je v tem delu toliko po pol metra presežnih dreves, ki bi se lahko takoj posekala brez škode za gozde in za prihodnost, da bi se dobilo za les čez 100 milijonov kron. — Ubogo ljudstvo je moralo pa zmrzovati. Pa kaj se je Avstrija brigala za ozeble roke nedolžnih otrok!

Kaj mora Nemška Avstrija vse oddati.

„Neues Wiener Journal“ poroča, da mora Nemška Avstrija antanti (Franciji in nekaterim drugim državam) zastaviti: vse zlato, ves les, ki se da uporabiti za stavbe, ladje itd., vse rudnike, kjer se pridobiva sol, in končno vse javne obrate (tovarne, železnice itd.), ki so v večjih mestih, posebno na Dunaju. — Ljudje božji, nam se zdi ta kazen malo prehuda za celo Avstrijo, ki se že zdavna kesa svojih grehov. Pač pa jo privoščimo vsem tistim trdovratnim grešnikom na Koroškem, ki še vedno silijo pod Nemško Avstrijo.

Srečni Celovčani!

„Kärntn. Tagblatt“ od 19. t. m. poroča, da si sme vsak Celovčan kupiti za 14 dni: pol kile koruzne in pol kile bele moke. — Gospodinje so zelo obupane, ker na trgu ni dobiti krompirja, fižola in drugega sočivja.

Važno za invalide.

Ze večkrat je bilo razglašeno, da morajo invalidi, ki mislijo, da imajo pravico do invalidne penzije, v Pliberk k nadpregledovanju (superarbitraciji). Ako je kdo že bil v Pliberku pri nadpregledovanju, pa še ni dobil invalidne pokojnine, čeprav ima pravico do nje,

naj gre k županstvu svoje občine. Županstvo mora napraviti o tem kratek zapisnik (protokol) ter ga odposlati na „Vojaški evidenčni urad“ v Velikovecu. Ta pa bo skrbel, da se ne bo nikomur v tem oziru godila krivica. Invalidi dobivajo pri nas višje invalidne pokojnine kakor pa v stari Avstriji. Vdove in sirote, ki še ne dobivajo vojaških podpor, naj vložijo prošnjo na „Vojaško intendantco“ v Ljubljani. Prošnji morajo priložiti zadnjo nakaznico vojaške podpore.

Dopisi.

Bistrica v Rožu. Pri nas je nekaj bab, ki iz same zlobnosti in hudobije ne vedo več, kaj govorijo. Tako se je hvalilo neko tako babše: „Ko me je nekdo vprašal, kje je občinski urad, sem mu pokazala — stranišče!“ (Zakaj ne neznate takih zagrizenih bab žandarmeriji, da jim malo pristriže strupene jezike? Op. uredništva.)

Galicija. Zajci, ki hodijo po štirih nogah, niso pri nas nikaka posebnost. Dobi pa se včasih tudi zajca, ki hodi samo po — dveh. Če tega ne verjamete, pa poslušajte: Pred nekaj tedni si je gostilničar Ogrin dal napraviti slovenski napis. Kmalu se je znašel pred gostilno neki zajec z dvema nogama ter začudeno vprašal: Kakó si je vendar upal gostilničar storiti kaj takega? Ali se nič ne boji Nemcev? Tisti „zajec“ menda še ne ve, da nas ni treba biti več strah pred nemškimi mogočneži, ki so nas poprej zaničevali in zatirali. Tistemu „zajcu“ še menda ni znano, da se bo naša slovenska Koroška pri ljudskem glasovanju odločila za Jugoslavijo. To je gotovo, kakor amen v očenašu. Bili so žalostni časi, ko se je koroški Slovenec moral sramovati svojega materinega jezika. Ti časi so hvala Bogu že minuli in se ne vrnejo nikdar več.

Bela. Komisija za cenitev škode je zdaj tu. Prosimo jo, naj da vsaj nam najpotrebnejšim nekaj na račun, da si moremo nakupiti, kar nujno potrebujemo. Nekateri smo popolnoma izropani.

Koroške novice.

Pliberk. Ta teden smo dobili lekarnarja g. Mlinarika in brivca g. Pirca. Manjka nam že zdavno obljubljeni zdravnik! Kdaj ga bomo čakali?

Slovenski Plajberk. Po kratki bolezni je umrl tu osemnajstletni fant Jožef Lausekar, pd. Urbančkov. Vojna je bila tej družini ves čas prizanašala, zdaj pa ji je bolezen ugrabila močnega fanta. Bog tolaži žalujočo družino!

Slovenski Plajberk. Iz laškega ujetništva se je vrnil Jožef Lausekar pd. Bundrov. Zaradi bolehnosti in stradanja je tako slab, da ne more prijeti za nobeno težje delo. Veliko ve pripovedovati, koliko so morali ujetniki prestatu gladu. V Jugoslaviji, hvala Bogu, ne poznamo lakote. Odkar smo se iznebili Nemcev, imamo dovolj kruha.

Slovenski Plajberk. Tu biva zdaj na dopustu g. poročnik G. Wieser. Bil je ujet

na Ruskem. Ker dolgo časa ni bilo o njem nobenega poročila, smo mislili, da je že mrtev. V resnici pa je bil vstopil v prvo jugoslovansko legijo. Ta za rešitev domovine tako navdušena armada je prva podila Nemce iz Srbije.

Led pri Rudi. V petek dne 22. t. m. je udarila strela v hlev posestnika Hasnbichla in ubila 27 letnega Ferdinanda Wolfa, posestnikovega polubrata. Hvala Bogu, da ni nastal ogenj.

Ruda. Dne 22. in 24. t. m. je toča naredila posestnikom veliko škodo, posebno ajda je veliko trpela.

Kotmara vas. „Freie Stimmen“ se prav zaganjajo v našega g. župnika. Nič ne škodi, mi se le smejimo tej onemogli jezi. Če pes cvili, je to le znamenje, da mu je kdo stopil na rep!

Grabštanj. Iz Nemške Avstrije hodijo k nam konje krast. Folaku na Valovcah so bili ukradeni trije konji na paši. K sreči je zasačila naša straža tatove, ko so hoteli čez demarkacijsko črto. Konje so tatovi pustili, sami pa ubežali. Rudnikarju v Lipju sta bila tudi dva konja ukradena. Kmetje, imejte pozor na tatove!

Kako zna celovška gospoda lagati.

List „Fr. Stimmen“ od 19. t. m. piše, da se pri nas že vrši ljudsko glasovanje in da vojaške patrulje silijo ljudi, da morajo glasovati za Jugoslavijo. Ko človek to bere, bi mislil, da je bil 19. avgusta v Celovcu — prvi april.

Kaj je novega po širnem svetu.

Bačka in Baranja sta naši.

Iz Pariza poročajo, da je mirovna konferenca prisodila Bačko in velik del Baranje Jugoslaviji. Tudi mesto Pečuh je jugoslovansko. Bačka leži med Donavo in Tiso, meri 11.797 kvadratnih kilometrov in ima okrog 800 tisoč prebivalcev. Bačka je zelo bogata na žitu. Baranja leži na desnem bregu Donave in levem bregu Drave, meri 5133 kvadratnih kilometrov in šteje nekaj čez 350 tisoč prebivalcev. Glavno mesto je Pečuh, znano v zgodovini turških bojev. Blizu Pečuha se nahaja velik premogovnik, ki daje dnevno nad 300 vagonov dobrega premoga. Baranja je vrhu tega znana po živinoreji in vinarstvu. S tem, da smo dobili ti dve pokrajini, smo gospodarsko in narodno pridobili mnogo za bodočnost in se zelo ojačili. Ta uspeh naše delegacije v Parizu vsled tega toplo pozdravljamo.

Prebivalci nekdanje Ogrske se selijo v Jugoslavijo.

Kakih 80 tisoč ljudi, ki živijo v ogrskih mestih Budimpešta, Arad in Temešvar ter v okolici teh mest, se hoče preseliti v Jugoslavijo. Začeli so že prodajati svoja posestva.

Na Nemškem se boje demobilizacije.

Vsled mirovne pogodbe mora Nemčija v najkrajšem času odpustiti nad pol

milijona vojakov. Ljudstvo je vsled tega vznemirjeno, ker se bo s tem povečalo število ljudi, ki ne bodo imeli dela in bodo torej nevarni premoženju.

Shodi in veselice.

Iz Bilčovsa. Dne 15. t. m. smo imeli pri nas javen shod, ki se je vršil takoj po sveti maši pred Miklavževo gostilno. Nekako prerajeno ljudstvo, odkar je pod jugoslovansko upravo, je ta shod nestrno pričakovalo. Zato je bila tudi udeležba shoda nepričakovano močna. Tudi žene in dekleta so se udeležile shoda v častnem številu. Shod je otvoril tukajšnji g. župnik Muri, in je v kratkih besedah razložil njega pomen. Za njim je prevzel besedo župnik g. Arnovž iz Kotmारे vasi. Ta gospod je kaj nazorno predočil poslušalcem prejšnji in sedanji položaj. Ni mu zmanjkalo razlage, pa tudi ni manjkalo dokazov. Govoril je prav domače, zato so ga vsi zvesto poslušali. Ko je končno vprašal prisotne, če hočejo na dan glasovanja glasovati za Jugoslavijo ali za Nemško Avstrijo, nastane veliko navdušenje. „Živio Jugoslavija!“ je donelo iz ust mladih in starih. G. nadučitelj Avgust Šuc predlaga sledeče resolucije, ki so bile enoglasno sprejete:

Zborovalci iz krajev severno od Drave, zbrani na Veliko Gospojnico na ljudskem shodu v Bilčovsu, izjavljamo: 1. da hočemo pripadati Jugoslaviji in ne Nemški Avstriji, ker je naš jezik jugoslovanski. Izjavljamo, da hočemo biti zvesti državljani naše države. 2. Zahtevamo, da se nas ne loči od Celovca, ampak da se Celovec z nami vred priklupi Jugoslaviji, ker je večina celovškega prebivalstva slovenskega pokolenja, in ker mesto in dežela naravno in iz gospodarskih ozirov spadata skupaj. 3. Protestiramo proti nasilstvu in krivici, da naša Goriška, Trst in Istra z delom Kranjske pripadejo brez glasovanja Italiji, slovenska Zilska dolina z Belljakom in okolico pa Nemški Avstriji, med tem ko moramo mi šele glasovati za Jugoslavijo.

Velemir Organistov.

Dobriča vas. Veselica v Železni Kapli. V nedeljo dne 17. t. m. je priredila kapelska Narodna čitalnica na vrtu in v notranjih prostorih Gregorjevega hotela ljudsko veselico, ki je v vsakam oziru krasno uspela. Vsi za veselico pripravljeni prostori so bili napolnjeni do zadnjega kofička. Razveseljivo dejstvo je, da je bilo med udeleženci največ kmetskega ljudstva. Videl sem priproste možake, ki so od daleč prispeli na to domačo slavnost, o mladini pa niti ne govorim. Da so bili slovenski tržani polnoštevilno zbrani, se razume samo ob sebi. Mnogo je bilo tudi nemško govorečih Kapelčanov. Na tihoma, boječe sicer, ali približujejo se le. Kri ni voda. Spored se je razvijal sam od sebe. Pevska zborova sta pod mojstrskim vodstvom gg. Fr. Adamiča in Haderlapa imenitno izvršila svojo nalogo. Prof. g. dr. J. Kotnik je nastopil kot narodni šaljivec. Njegovi dovtipni prizori z resnim ozadjem so izzvali gromovit smeh. Srečkanje se je izvrstno obneslo. Čast in hvala darovalcem dobitkov! Zbranemu narodu je izpregovoril nekoliko krepkih, navdušenih, resnih besed g. nadpoštar Ravnihar. Končno se je seveda po stari lepi koroški slovenski navadi mladina zavrtela ob ljubkih poskočnicah domače godbe, ki je ves čas igrala tako neutrudljivo požrtvovalno. Slovenska zavednost je napravila velik korak naprej. Živeli prireditelji in prirediteljice!

Iz Dravograda. Dne 17. avgusta smo imeli pri sv. Boštjanu dobro obiskan shod. Po maši in procesiji so se ljudje zbrali pred govorniškim odrom, kjer so zaigrali tudi domači fantje Ojstričani. Predsednik tukajšnjega krajevnega odbora, g. naduč. Macarol, otvarja shod ter pozdravlja številno navzoče Korošce. Vrli Korošec g. dr. Ravnik je razložil domačinom, zakaj naj vsi Korošci glasujejo za Jugoslavijo. Povedal nam je vse tako prepričevalno, da razni nemški agitatorji, ki bi prišli šuntat naše dobre ljudi proti naši novi in svobodni domovini, ne bodo kaj opravili pri pametnih naših kmetih in drugih dobrih domačinih. Povedal nam je tudi, da ni res, kar pravijo hujškači, da pridemo zdaj pod Srbe. Srbi so nam že pomagali, ko so z našimi vojaki vred pognali nemške roparske bande nazaj na Nemško in bodo še vedno radi pomagali, ker smo sami Slovenci pre-slabi in potrebujemo pomoči. Srbe ima ves svet rad, Francozi, Amerikanci, Angleži in vsi pošteni narodi na svetu, samo Nemci ne, ker se jih bojijo, ker jih ne morejo dobiti v svoje kremplje in jim komandirati. Zato bi pa radi lačni Nemci tako dolgo šuntali, da bi ostali Slovenci sami in nas bi potem oni lahko pohrustali in nam vzeli naše lepe slovenske kraje. Mi nismo in ne bomo pod Srbi, ampak mi bomo z njimi in Srbi z nami! Nato je gospodična učiteljica Turkova iz Dravograda nagovorila zbrane žene in dekleta. Vabila je ženstvo v žensko organizacijo, ki se ima osnovati za naš okoliš v nedeljo dne 24. avgusta v Dravogradu. V ženski organizaciji se bosta slovenska žena in deklica poučili o marsičem potrebnem. Tako bo postala naša žena, naša deklica naobražena in noben hudir je ne bo mogel več voditi za nos. Dekleta bodo veliko lažje dobila dobre fante, ker ti tudi raje vidijo pametno, izobraženo dekle. Torej vse žene in dekleta v žensko organizacijo. Tako smo zaključili ta lepi shod. Bog daj veliko blagoslova in dobre trdne volje za našo pravično stvar! Vsi za Jugoslavijo, našo lepo in srečno domovino! Posebno požrtvovalnega se je skazal g. Viktor Gol, lesni trgovc na Meži. Storil je že poprej, posebno pa na dan shoda več uslug za prosep naše narodne stvari. Kdor podpira nas, tega moramo podpirati tudi mi!

Suha. Dne 31. t. m. se vrši tu na cesti med Libeličami in Žvabekom velik ljudski shod za vso dolino od Dravograda pa tja do Pliberka. Pridejo znani pevci iz Maribora, ki bodo peli tudi pri sv. maši, in več govornikov. — Popoldne bo narodna veselica z bogatim vzporedom. Shod se bo vršil v vrtu gostilničarja g. Šercerja, pri slabem vremenu vremenu pa v gostilniških prostorih ali pa v gradu. Torej 31. avgusta vsi na Suho!

Apače. Prihodnjo nedeljo (31. avgusta) se vrši tu ljudski shod, in sicer takoj po dopoldanski službi božji (okoli poldesetih). Shod bo pokastil s svojim prihodom tudi naš general Maister.

Djekše. Dne 31. t. m. se vrši tu ob 9. uri shod, ob 3. uri popoldne pa ljudska veselica.

Razglas.

Pogoji za sprejem v prvi letnik učiteljskega v Velikovcu.

Predizobrazbo za vstop v prvi letnik učiteljske si pridobe učenci v nalašč za ta namen ustanovljenih pripravnicah, v meščanskih šolah ali na drug način. Pred vsem je potrebno temeljito znanje v slovenščini in

računstvu. Ker pa Slovenci nismo imeli zadostno število meščanskih šol, je prihajal naraščaj za učiteljišča z gimnazij, ljudskih šol na deželi in s pripravuice na učiteljišču v Mariboru in v Celovcu.

Učenci, ki žele vstopiti v prvi letnik, morajo biti ob začetku šolskega leta 15 let stari ter telesno sposobni in npravno nepokvarjeni. Višji šolski svet lahko dovoli, da se sprejmejo tudi učenci, ki so 14½ leta stari.

Učenci morajo prinesiti seboj:

a) Krstni list; b) zadnje šolsko izpričevalo; c) Uradno izpričevalo o telesni sposobnosti, ki ga izda okrajni ali distriktni zdravnik. Učenci, ki imajo kako posebno napako, ko govorijo, se ne sprejema. Pred začetkom šolskega leta, ki se bo brzkone pričelo dne 1. oktobra, se bodo vršili sprejemni izpiti za prvi letnik.

Sprejemni izpit obsega sledeče predmete: Veronauk, slovenščino, zemtjepisje in zgodovino, naravoslovje, prirodoepis, računstvo, geometrijo in telovadbo za dečke. Oziralo se bo tudi na to, ali imajo učenci in učenke posluš za petje. Učenke morajo predložiti tudi nekaj ročnih del, ki so jih same izgovile. Iz slovenščine in računstva se vrši pismena in ustmena skušnja, iz drugih predmetov samo ustmena.

Zgodilo se bo, da učenci ne bodo povsem obvladali slovniške slovenščine in da se bodo v posameznih predmetih nemara lažje izražali v nemščini, ker jim bo manjkala slovenska terminologija. Tudi na to se bo oziralo.

Pismene prijave za sprejemne izpite sprejema:
Vodstvo državnega učiteljišča v Velikovcu.

Poziv.

Z veseljem opažamo, da se mnogi rodoljubi žele udeleževati narodnega dela na Koroškem. Ker je dela za vse dovolj, narodnih delavcev pa primanjkuje, prosimo, naj se sami oglašijo vsi tisti, ki hočejo sodelovati, posebno kot govorniki na shodih, ter da nam obenem sporočijo, če žele govoriti o gospodarskih ali pa o političnih vprašanjih.

Narodni svet za Koroško. Dobrla vas.

V Slovenjgradcu je sekvester Schullerjevih posestev g. Stanko Košir dal v najem takozvani Schullerjev hotel „Sadwirt“ znanemu g. Andreju Oset, ki je bil na Koroškem v Tolstem vrhu ob priliki, ko so Nemci zasedli Koroško, popolnoma oplenjen in uničen. V hotelu, ki se bo odslej imenoval „Hotel Beograd“, je tudi kavarna. Na razpolago so tudi sobe za tujce in vozniki. Vsem bližnjim in daljnim Slovencem ter potnikom novourejeno podjetje najbolje priporočamo. G. Oset bo imel v hotelu tudi veletrgovino z vinom ter bo imel vsak čas na razpolago najboljša bela nova in stara vina ter pristna črna dalmatinska vina na drobno in na debelo. Gostilničarji se naj otresejo nemških vinskih trgovcev in potnikov ter naj naročajo od domačih jugoslovanskih vinskih trgovcev, ki jim bodo gotovo vsaj enako dobro postregli kakor nemški.

Svarilo!

Iz nekaterih krajev nam poročajo, da prinašajo razni hujškači iz Nemške Avstrije razburljive novice. Te so seveda popolnoma zlagane. Zato naj takim pravljicam nihče ne verjame! Pač pa je dolžnost vsakega državljana, pa naj si bo Slovenec ali pa Nemec, da takoj naznani žandarmeriji vsak gar, ki razširja zlagane novice. Opozarjamo tudi, da morajo sodišča take ljudi strogo kaznovati in da prav nič ne pomaga, ako bi se kdo pred sodnikom izgovarjal: „To mi je povedal ta in ta!“

V mestu Pliberk se bo vršil 1. septembra kakor po navadi velik letni sejm.

Ker ga že dve leti ni bilo, bo udeležba gotovo zelo velika, posebno še zato, ker je mesto Pliberk postalo središče slovenske Podjune.

Naznanilo.

V Velikovcu se je otvoril zobarski ateljé. Ordinacije vsak dan od 15. do 18. ure v vojaški bolnici (nekdanji telovadnici meščanske šole) v Velikovcu.

Kupi se
ovčja volna
in se plača po najvišji ceni.
Ponudbe na J. Oswald,
Velikovec.

Prodajo in nakup posestev posreduje odvetniška pisarna v Velikovcu. Fran Kandare.

Lončar Tomaž Perdaher je odprl svojo obrt v Hodišah. Postavlja peči in štedilnike ter razprodaja sklede, piskre in druge domače posode.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vlijudno naznanjam, da otvorim začetkom prihodnjega meseca v Pliberku trgovino z mešanim blagom in deželimi pridelki. Postreči hočem po nizkih cenah z najsolidnejšim blagom. Zato prosim slavno občinstvo naklonjenosti. Kupujem pa takoj že brusnice, črnice in rudeče maline. Za mnogobrojni obisk se priporoča

P. Končar

Narodna trgovina z mešanim blagom nasproti okr. sodišča v Pliberku.

Išče se pošten in priden

hlapec

h konjem. Nastop službe takoj. Plača po dogovoru. Ponudbe pod „Hlapec“ na upravništvo „Korošca“.

Odprl sem

Hotel Beograd

(dosedaj Sandwirt)

v Slovenjgradcu,

kjer se nahajajo gostilna, kavarna, mesarija, prenočišča, kegljišče, krasen vrt in se dobe vozovi na vse strani in hlevi. Točil bodem vedno najboljša vina in pivo ter kavo. Vsak čas se bodo dobila mrzla in topla jedila.

Imel bodem v zalogi vina vseh vrst v sodih in steklenicah ter sadjavec na drobno in debelo za razpošiljanje od 56 / naprej.

Za obilen obisk in naročila se priporoča

Andrej Oset

hotel Beograd, Slovenjgradec.

Širite povsod naš list!

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje

kupuje vsako množino

„DRAVA“ lesna trgovska in industr. družba z o. z.
v Mariboru.